
penjem se eskalatorom
tražim zrno bisera
u pesku

Mihail Fajnerman

P O E M A No2

No, uopšte, znači, sve životinje su izašle iz vode
i deca takođe
a vuče ih u vodu
ona vide u vodi, ona u njoj plivaju
znate -
ima ljudi
koji umeju da plivaju u vodi:
svake mi godine pričaju
kako se dečak udavio ili devojčica:
sestrica je bila dve godine starija, i eto njega zrak udario
sunašce nije poštedelo
on leži u vodi, ne vidi se
i sestrica ga ne vidi: ne pij, Ivanuška, iz srebrnog kopitanca
odvezli su ga... dva minuta pod vodom bio
to nije ništa, čitao sam kako je farmera u americi odvukao krokodil
na dno
i zakopao tamo (treba da znate, krokodili vole
da malo ugnjili)
ali on je bio momak iz teksasa, sam sebe otkopao i isplivao
samo mu se ruka malo klatila, nije je prišio
a drugi smislio da upregnu krokodila u taljige
i prihvatio se posla s pirsovim pragmatizmom
(ja sam se školovao na pirsovim jasnim idejama) u džepu
kraće, krokodili imaju vrlo snažan rep, i taj je
lomio taljige za taljigama
i kako je momak ostao živ, bog sami zna
došao tako dan da nasmejani prijatelj pođe u udaljeni deo
farme sa zubatim prijateljem

u jarmu: eto
priroda ne može da se ne pokori čoveku
(ovo ja tebi, Ira, znaš)
a ja sam još u martu krio paklo čas Krasnopresanskih, čas Dukata
u najdaljem delu
svoje
farme, misleći - noću se pripuši, ustaću

a tamo sam ih nosio uvek danju: Ira
od marta stalno gledam svitanja
svaki dan
i ona su mi
dopizdela
časna reč
a ima ljudi, eto misle kako da ustanu rano, da vide
svitanje, i kako ptice pevaju
a ja ih gledam svaki dan, i nemam više snage, da gledam
uostalom
posle šest godina nesanice, tri - napada
jesenje-letnje depresije
iz koje me je izvukao - mislim - gospod bog
posle svega
šta će mi četiri meseca
svitanja
ženskinja se menjalo nije davalo
a nisam ni tražio
nešto posebno
ipak, budista, ponos
kao kod Fulera a girl has her own pride
e pa eto... ne ležeš da spavaš, trčiš
skoro ceo dan s omčom, nakrivljene
polulopte:
teraš kroz hara krišnu čas sleva, čas zdesna, trčiš
bos, cure na štrafti kažu karatista, a ja u životu nikog nisam
udario
nisam ni pozeleo
da, tako je to, ja ne brbljam jezikom (Vonegat)
da bi kad bude bilo šta da se kaže, on bio
na svome mestu
već zato (Selindžer)
da nije dosadno,
iz gušta, zato su me voleli
i zato me nisu voleli, jer sam voleo da učim

a kako i da ne učim, kad su oko mene budalice i budaletine
one ne slušaju, one ne daju
kraće, divlje patke su se vratile u rano proleće,
lažem, nisam video, kako se pare, uopšte ne volim
da gledam, i da čitam o tim stvarima
ne volim Milera (Henrija, naravno)
ne volim Hemingveja (jednostavno ne volim, već sam rekao, i Selindžer
je rekao):
novinar je pucao iz revolvera u kokoške
kad se iskrcao, u Evropi - gledaj for Esme
chain smoking
ne, chain sam bio pre godinu dana, na putu iz Samare
kad je Lenka sedela u Orenburgu, a ja spavao još manje,
i mislio da depresije više neće biti, i da me čeka
uživanje
izjutra pored prozora (baš sam se bio preselio s petog sprata
tu na dvanaesti, da mi odozgo ne lupaju)
tu na dvanaestom mogao se
završiti posao
započeti.....
naši smo jevreji
a zamalo da ubiju
hteli da se deca igraju na podu, i deca porasla za diku
junačine
a šta ako skočim - ta, mladi hrast raste, stari pada
šta tu ima: "Ema, bar do sedam zadržite ih
u postelji
Miša, ja-ne-mo-gu, ja ne mogu da ih vežem
za krevete
Iljuša, dođi ovamo, čika Miša se na tebe ljuti, a istina
u našoj zgradi nije bilo zvučne izolacije - kad su gradili
nestalo, a hteli da se što pre usele
- ovde autor izbacuje važno za njega
ali nevažno za čitaoca mesto
o sve zbog žena, koje ne daju
kad tražiš ljudski
a ako lažeš, da, onda rado
a ljudski ne daju, bio budista ili ne, no
- kraće... šta je to
s nama, Ira?
ništa
ni - šta, kako bi napisao Haritonov
dobro, vratićemo se na to that is the way things go

tako je govorio opštinar, kad je Gardner pitao
zar vam nije žao devojke
koja se obesila
that is the way things go
a ja još L. kažem: zar ti nije žao miša
kad ga mačka davi
a ona kaže: zašto, čak je lepo, kad ona skoči
i zakotrlja ga po tepihu -
ćuti, ološu, ubiću, i svaki će sud
razumeti
jer ne mogu a da se ne nađu
tamo
časni muškarci
koji su u detinjstvu žalili miševe - to ti je, ženska suština
ali, dosta o tome - neka to bude, recimo, saga o Nalu...

Deca gledaju u vodu...
ona koja vole da posmatraju, gledaju u nju
(ja sam bio takav)
ona, što su aktivnija, ulaze u nju i plivaju
tamo su brodovi (ja sam bio takav) i sve životinje
šta ona tamo vide? opet krokodil, Ira, kako mi da završimo
da te stavim u sredstvo, bez volana, prema svetlosti, kroz tunel,
glasovi rođaka, život posle smrti
gde je voda, tamo je život, to jeste, šta je on, ako nije život u vodi
pa zašto si? ta, voli ga, šta ja, smetam
prestaneš da voliš doći, ili je to sve povezano?
L. je govorila: ta tu je etika! kad miša ubijaju
tad je mačka snažna lepa, a kad je dati mužiću, da bi mirno zaspao
tu je odjednom etika: pizdež je to, a ja sam te uvek
voleo, mada sebi povremeno dozvoljavam - ne, ne to
da popizdim, već tako, da se zabavim, ispod bora

Živ bez hrane noć i dan
Možeš biti, ali žiće ti bogme nije
U ratu ni tren jedan
Bez debele zezancije,
Šale često vrlo glupe.

Ne prežive, ko bez škije,
Iščekujuć da bombe lupe.
(Tvardovski)

Ona vide školjke i nebo, plivaju nazad
bio sam svako - ko me bio u detinjstvu, znate
bio sam svako, ona tonu
i ne boje se vode: tako ti i ja, Ira
ne bojimo se događaja
zato što smo od njih spleteni
od njih satkani tako, da ruka Gospodnja
ama šta tamo Njegova
ruka - prst najlepših njegovih sluškinja
ne bi umeo, taj najtanji prst
da razmrši naš konac: uđi u moje predele
daj da uđem u tebe
i to je sve
ništa više
i baba je govorila: to je sve, više ništa.

Andrej Dmitrijev

STIHOVI I MUCALICE

Okićen suzom
Sići ću u potok
A niz potok do mora
Nadomak
Neću da budem uhvaćen
Da me posle ščija
S kuvanim lukom
Prstima žderu

Uz to, nije lako
Na kuki visiti
Lepše je svakako
U ribnjaku sniti

Ma koliko da je
Duga uzica
Neko će povući
I večnaja tmica